

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývala vlivem délky trvání rozšířené kardiopulmonální resuscitace u dospělých na prognózu srdeční zástavy z kardiální příčiny. Ve výzkumné části práce se pracovalo s daty získanými od ZZS Pardubického kraje za rok 2022. Ze vstupního souboru 323 případů byla vyselektována data, u kterých proběhla srdeční zástava z kardiální příčiny a osoby, u kterých KPR od ZZS trvala alespoň 1 minutu. Celkový počet případů proto tvořilo pouze 88 respondentů. S využitím kontingenčních tabulek se zkoumal vliv délky trvání KPR od ZZS v souvislosti s dosažením ROSC nebo exitus letalis. Nejčastěji KPR trvala od 11 do 20 minut, a to celkem u 33 respondentů, z kterých 39,39 % dosáhli ROSC a 60,61 % exitus letalis. Největší úspěšnost KPR s dosažením ROSC proběhla u KPR, která trvala 1 až 10 minut. Pozoruhodné bylo, že v tomto časovém intervalu 91,30 % respondentů dosáhlo ROSC a pouze 8,70 % ne. Z toho lze odvodit, že délka trvání KPR posádkou ZZS má jednoznačný vliv na přežití. Dále se zkoumal i vliv úvodního rytmu na úspěšnost KPR. Za sledované období se defibrilovatelný rytmus objevil u 32,91 % případů, z nichž u 84,62 % pacientů se podařilo obnovit spontánní oběh. V neposlední řadě se zkoumal vliv délky trvání KPR od ZZS a úvodního defibrilovatelného rytmu v souvislosti s dosažením ROSC či exitus letalis. Výsledným zjištěním byla 100% úspěšnost KPR, která se prováděla v rozmezí 1-10 minut při defibrilovatelném rytmu. Při delším trvání KPR bylo zřetelné postupné klesání úspěšnosti přežití.

Klíčová slova: Zástava z kardiální příčiny, OHCA, délka trvání KPR, defibrilovatelný rytmus